

1868-01-24

SENDER

Louise Monrad

RECIPIENT

Georgia Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Foto 3 viser side 8 og 5

Foto 4 viser side 6 og 7

Foto 5 viser side 12 og 9

Foto 6 viser side 10 og 11

Foto 7 viser side 16 og 13

Foto 8 viser side 14 og 15

Sender's location:

New Zealand

Mentioned people:

Constantin Hansen

Susette Cathrine Holten

D.G. Monrad

Joakim Skovgaard

Niels Skovgaard

P.C. Skovgaard

Elise Stampe

Archive:

Mappe 38 nr. 13a-d

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

Iddag bemærkede Postkøber
 det. - Iddag Møder
 Høst saae, Dillea var
 ikke sig lig som han var
 saae heller saae, Også
 lukkede Mappen sig og
 jeg nu kan jeg ikke
 "Hvad det for en lang
 nu brække sig at kille
 det var kildes Møder
 "hej" Lange Godnat
 Kjære Georgie. -
 26. Vi saae vi faaet
 en mægtig Mænd paa
 Næsen, det er et stærkt
 Indtryk, langsom, men
 flidigt, det er et
 godt, det er et
 "O her" Vi har kan
 har været i 14 Aar, har
 en skabt og indviklet, og
 kan en Mænd, kan
 saae det men det kende
 ham ganske godt, de har
 kildes se godmodig og
 har et hjærte og
 han og Dillea se slæ

I

Iddag Møder
 1868

SKOVGAARD-MUSEET
 Mappe 28 Nr. 13A

Kjære Georgie!
 Tak for det Brev, hvor
 det er godt at høre fra
 Edet, som har det en
 Mængde, nemlig at
 det ikke skete noget
 men man er saa fjernt
 fra hinanden, kan man
 indhente stundet. I
 naar skal jeg bygge
 og hvor skal jeg have
 det er sandt, det sidste
 er det de kende, at
 jeg tænker paa naar
 jeg skal til at slutte.
 Hvor det er lang Tid siden
 jeg talte med Dig og dag
 er det lidt mere, og jeg
 tager Lønnen. Godnat
 det er over et halvt
 som siden, at jeg skam

til Dig, thi tiden er thi det er da som du
gaet med Dampfæsting hovedsagelig har af sigt
mange Brev har jeg i den, mange er de Hæder
skrevet til Dig, Dan du er faldet og mange
- kunne, men som de har de Bæl der har klass
naet Dig med sig ikke.
- Der Jællskhed sidder derude, men mange er de
Oly og jeg. Sag sig om tiden der har været
hæder inde, skænke har høje des skatte Hæder
Bæstens ædelige Bænder har Le eller Sejre, men
vædet at bære sig det har været sigat.
de samme lyshæder om det gælder sig og det der
- bring, skænder det it. Hæderligheden, thi har
- det er det lang tid siden, og det har været
at bære en god Røg og har båret. Bæder
perioder, i. at af bære den, som i Hæder, Sejre, og
- anden nu og da i det Hæder, Fæstendene, Bæstene
- har ved om de Hæder har Hæder bære og, jeg har
at bære og bære sig, da ikke glemmer at
Hæder bære, de bære sig, som bære Hæder bære
en skænder Hæder, Hæder, som bære i det
er far gælt "aa", Hæder mest glemmer Hæder
og bære man saa bære
jeg vilde ønske Du nu sig at Hæder ikke engang
kunne see sig Hæder, er et Hæder gammel Hæder
Hæder og Hæder har, men ikke andet Hæder
skænder Hæder i den, bære sig saa Hæder

1890 og 1891
 1890 fik han sig rigtig
 1891 fik han sig rigtig
 1892 fik han sig rigtig
 1893 fik han sig rigtig
 1894 fik han sig rigtig
 1895 fik han sig rigtig
 1896 fik han sig rigtig
 1897 fik han sig rigtig
 1898 fik han sig rigtig
 1899 fik han sig rigtig
 1900 fik han sig rigtig

[illegible]

saa lille Batsling! — Jeg sender han sig om og ser
han ikke godt kan gøre sigs skidt med Phil, han
na, om han havde der u tilbude inden det
faldt, da han kom nu kuffet sig at være
helt as. — Dikter en. Høden tiller hans Moder
med sig Katharine i Lørdag eller Søndag. — Nu siger
- godt, men u des kender
saa godt af Høpse. —
skregen, saa man må
bage et Gie for hver Barnesige, en Haas
tinger, hvis man ikke i huslken kan de fukke
vilde have den ene lille og vandse omkøring i
fukke ansekket efter af alle Trapper, smat
den, nu er han med Høpse: her med Høpse eller
af en Hol kvalet underholden Kathene
af gaa Baret, nu tage haarsamhan ikke i d
han alle Høpse med og mersom, det lille
af Baret, nu Bøpse Vøst! — Du skøtte se han
nu er her for at stat kulle som gde her Høden
- har, nu kvalet han i Timmer, eller gaa hen
høst af af Trappen, finder det Høden haarsamhan
dag at Situationen er vilde Batsukket Pap
hemme lig farlig og skriger klappe Kathen og sige
saa at Høpse, en anden. — Ah lille Pøpse! —
gaa naar han op til Høden Oga Høst og
det kvalet Trøst, saa holdent, og agt han han

vare de velkomne, men
 naar de huse kom paa
 ad tale om det saa
 maatte de hellige blue
 borte; det hjalp paa dem
 og nu lader de sig ogsaa
 lynde at komme den Gang
 om Nogen eller sagt
 arnbjert. De maa mig
 ellers meget, de er
 saa vildt underlig berygtet
 enbaer af deres Tander
 kan man lase paa
 deres Ansigt, naar
 de Paet dit er Hadding
 - gaar Hammen i Hætte
 - kunne ses i en Paine
 fine Plader, med en Guld
 - skone dinglede, sin
 Hestjald er berygtet
 - mest, og man lader hede
 - lyt i en huse af hans
 Niner og Gevæder af
 den finkke af den
 Haddinger, de Paet, som
 daer meget, der Nader
 sammen den december

III en gammel Bøttemand
 Han er sig sig glad
 over Tiden deroppe
 og paa det hele sig
 over hele deres Tids-
 samhed. De lase
 paa en hammelig
 og de Had med Hering
 borte og som lade
 i Begyndelsen, da de
 vade der oppe faldet
 nogle vunderlige Hkine
 - den om det Landet
 ikke borte den
 som de dog nu er
 afslaaet paa, og de indse
 At de at det er det
 faddetlagdige at lade
 paa en god Tid med
 "pale hane". - Kan
 en meget opdaget af
 sin Hader, den Lørdag
 de, andas, lade og Dine, og
 i sin Tids Tid lase og
 paa den den næste
 den for H. Bøttemand, den
 lade den næste lade

[illegible]

en Prædiken höjt aguerad
292 gamle Pölsner. —

Sin Gualdatter
Louise Dorothee

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 38 Nr. 13 D

[illegible]

En hel af de Liden andre
en lille Buxet, som Peter
haade hun skulde af
i sit lille Hjør, men
da de Dansende begynde
at sige, kom den lille
Stenen, først rettede
hun sig, så begynde
hun at sætte Hæfterne
en sagte Bevægelse
der blev skætere og skætere
Stenen, der begynde
sig og gættede sig,
Gættene gættede sig,
det var altsammen til
sagende, så til sidst
standse og sang hun
sige, så til sidst
de stode, hun heilede
den stode. —
Hilse Skaggaard rigtig
meget fra mig, jeg blev
saa glad ved at modtage
hans Brev, Moder og
Fader sendte og Dig og

Skaggaard mange Hilsener,
Hansen beder om at
Hilsener maaske blive sendte
til Hanne, Niels og
Hans fra hende, hils
dem og fra mig, Hanne
men saa ja, du var
bleven en hel stor
Pige, jeg saar vel, du
var hende inden jeg
kommer hjem, skat
opdaget hendes Brev
opdaget hende hele
Tiden, Hanne fra
mig den lille —
Bring Elise Hanne og
Hansens mine Hilsener
Hilse Hilsener, Lyse
Christiane endda fra
hans Dig? — Nu farer
hans Hjerne, Hanne og
hans, skal vi have en
gode Hjerne, Fader farer